

Bane Aarhus—Randers. Jeg har i den Anledning fra Beboerne faaet Anmodning om at søge oplyst, om ikke muligvis Tidspunktet kunde være inde til at faa oprettet en Holdeplads ved Søften, saaledes at eventuelt to Tog i hver Retning af de blandede Tog kunde faa Holdeplads ved Søften. Beboerne er selvfølgelig villige til at stille den nødvendige Plads til Udvidelse gratis til Raadighed for Statsbanerne. Jeg har i denne Anledning været ude at tale med Overingeniøren, og han mente, at Forholdet muligvis kunde blive noget afhængigt af, hvor en af Stationerne paa den nye Bane Aarhus—Randers kom til at ligge. Hvis der kunde være Tale om, at Banen kom Vest om Lisbjerg By, kom Beboerne i Søften noget nærmere denne Station; for øvrigt kunde han ikke udtale sig om Forholdet. Der vil imidlertid indkomme et Andragende, og jeg vil haabe, at det, efter at Beboerne to eller tre Gange i Forvejen har indsendt Andragende, maa kunne imødekommes denne Gang. Naar vi en Gang i Fremtiden faar Aarhus—Randers-Banen i Gang, vil Strækningen fra Aarhus over Langaa til Randers mere blive en Sidebane, idet de hurtiggaaende Tog vil komme til at gaa den anden Vej ad den dobbeltsporede Bane. Muligt kunde det til den Tid ordnes saaledes, at Ønsket om at faa oprettet en Holdeplads ved Søften blev imødekommet.

Saa har jeg et andet Spørgsmaal til den samme højtærede Minister. Det er angaaende Forholdene omkring paa de forskellige Stationer. Vi har nu faaet en Lønningslov for Statens Funktionærer, men det lader til, at der alligevel afholdes ikke saa faa større Udgifter, grundet paa, at der maa antages mange Ekstrafolk omkring paa Stationerne i Stedet for faste Folk. Man antager Ekstrafolk, som ikke føler deres Ansvar i den Grad som de fast ansatte med Hensyn til Behandlingen af Gods og lignende, der bliver indlædet og udleveret paa Stationen. Og desuagtet er Betjeningen ved disse Ekstrafolk ikke saa lidt dyrere, fordi de skal have den paa Pladsen normerede Timeløn, som er højere end den for de fast ansatte Folk. Jeg har f. Eks. ved en større Bystation i Jylland et Par Gange talt med en næringsdrivende, som faar ikke saa ganske lidt Gods, baade Ilgods og Fragtgoods, fra denne Station, og han beklager sig i høj Grad over, at naar der bliver sendt noget Ilgods til ham, varer det en 4—5 Dage, før han kan faa det. Det er ikke sjældent, naar han kom-

mer paa Ilgods- eller Fragtgoodsstationen for at spørge, om det eller det ligger der, at der bliver svaret, at det ikke er kommet, uagtet han har faaet at vide, at Godset er ankommet. De kan ikke finde det, og der bliver saa svaret, at han maa selv se, om han kan finde det, hvorefter det bliver udleveret, forudsat at Papirerne paa Godset er kommet. Men saa viser det sig ofte, at Papirerne, som skal ledsage Godset, heller ikke er kommet, og som Følge deraf kan han ikke faa Godset udleveret. Naar han taler med Funktionærene derude, siger de, at det kommer af, at de har alt for mange Ekstrafolk, ikke fast ansatte Folk, der ikke arbejder med den Samvittighedsfuldhed, som de fast ansatte gør. Disse Ekstrafolk har heller ikke det Begreb om at faa Godset indlædet og stuvet paa de Pladser, hvor det skal hentes, saaledes at man kan komme til det. Og naar man gaar ud fra, at de Folk, der skal til for at udføre Arbejdet, kan skaffes til Veje ved at ansætte flere faste Folk, og at det er billigere end at ansætte flere løse Folk, som koster Statskassen mere, synes jeg, der var Grund til at søge flere faste Folk ansat, hvis da ikke Fejlen er, at der er for lidt Plads, saa det er derfor, Forholdene er saa daarlige. Det bliver der imidlertid raadet Bod paa, idet der paa den Station, der nu bliver bygget, kommer en ny Godsbanegaard, hvor der naturligvis bliver meget mere Plads. Men skulde Grunden være Mangel paa fast ansatte Folk, saa der maa antages flere løse Folk, synes jeg, der kan raades Bod paa denne Ulempe, saa at Befolkningen kan blive betjent med mere Sikkerhed.

Der er ogsaa et andet Forhold, som har Betydning i den Retning, det er dette, som man saa ofte ser omtalt i Bladene, at der omkring paa Statsbanernes Pakhuse forsvinder Ting baade af den ene og den anden Slags Gods, og det bliver ogsaa sagt fra de fast ansatte Funktionærers Side, at denne Forsvinden af Gods ofte har sin Rod i, at der er alt for mange ikke fast ansatte Folk, og at der af den Grund forsvinder Ting. Jeg vil ikke sige, at der stjæles, men det skrives ofte, at det er Tyveri. Hvis ogsaa denne Ulempe for en Del kunde afskaffes ved at faa flere fast ansatte Folk, havde det jo sin Betydning at ansætte flere fast, navnlig naar det ved Siden deraf kunde gøres paa en billigere Maade.

Den højtærede Landbrugsminister vil jeg gerne ganske kort minde om Loven